

אלו הן הנחנקין פרק עשירי סנהדרין

בז א מיי פ"ה מה' אסורי ביאה הלכה וסנה ללויין קול ופשיין רמז עושין י"ד סי' קמח סעיף א :

בר ב מיי שם פ"ו הלכה א סנה שם :

מה ד מיי שם פ"ו הלכה א סנה שם :

בר ד מיי פ"ב מהלכות נזירות נדעט הלכה וסנה עשין נדע :

בר ד מיי שם הלכה טו :

[סמך א ד"ה ורשב"א]

[כהנדה של סתח]

לעיל ע"א. נדע יט. נגעים פ"ב מ"ג :

[ל"ה נתח]

רין ברו מאטסכו . בטולה משכח פלוגתא בר מהאי ורואה לומר דלון זקן ממרחא מודה בגזירה שיה ז' :

עקביא בן מהללאל מטמא . ואף על גב דעקביא מחזיר זמנין דהויא קולא כגון שרואה דם אדום ומשלימיהו לדם ירוק :

כלילי שבת ויומו . לאפוקי יום

תחלה ואח"כ לילה אלא שבת כלילי שבת ויום שחזר הולך

אחר הלילה : **בפלוגתא** דרבי יהושע ורבנן . פי' בקונטרס לרבנן

אם נכנס למקדש חייב ולרבי יהושע פטור ולא יתכן דלפי האי גוונא לא

מחייב זקן ממרחא כיון שהוא בעולה ויורד דהא ילפינן לעיל דבר דבר

מועטלס דבר דתנן בפ' הור' [כהן משוח (הוריות דף ט:) מביאין עולה ויורד על

טומאת מקדש וקדשיו ויש לפרש כדפרשיות לעיל* בכרך של תרומה :

רבי יהושע אומר כיהה . פירש בקונטרס כאילו כיהה הנגע

דהוא מסימני טהרה כשמשתנה זו לזבן שלו לאחר הסגר וקשה היכי פריך

בבבלי נזיר (דף סה:) ודלמא כיהה וטמא הא לפירושו כל כיהה טהור

ועוד אי כיהה וטמא היינו ת"ק וגרררר כגירסת ר"ח קהה בק"ף ולי' אומר

כלומר ר' יהושע הקשה ודקדק בדבר כמו *הקשה את שנינו וכן מקהו

אקדיהתא בשוקא (יבמות דף קי:) מאספסאס אסופות של בני אדם כלומר

עמדו למניין ולא ידע ה"ס אם לבזיא ראה לת"ק או לסחור ולהכי

בשי מאי קיהה וקאמר קיהה וטיהר ומיהו בירשמי דריש שבועות שמעמ

דיש כיהה טמא דאמר תהם והטורה אמהה והנה כהה הנגע הכהה טמא

וכהה מן הכהה טהור : מרחו

לבן קדם לבהרת טהור ספק אמר *רביא כהה טהור נגעי

ורבנן *דתנן רבי אליעזר ברבי שמעון ארעור ברבי ארעור ברבי שמעון

שיראה כשני גריסין על שתי אבנים בשתי כתלים בקרן זוית ארכו כשני

גריסין ורחבו כגריס מאי טעמא דר' אליעזר בר"ש כתיב קיר וכתיב קירות

אזיהו קיר שהוא בקירות הוי אומר זה קרן זוית נגעי כגדים בפלוגתא דר' (א"ינתן) בן אבטולמוס ורבנן *דתניא ר' (א"ינתן) בן אבטולמוס אומר מנין

דרכ ינחם בר אבדומי . באלו הן הגשרפין פרישית לה גבי ברו מאטסכו דמהאי דינא ילפינן והוא דבר שזדונו כרת : **סירוק עקביא** בן מהללאל מטמא . דם הירוק הוי דם הגדה ואם אומר זקן ממרחא כעקביא בן מהללאל מייחיה לה לחיוב כרת שפעמים שרואה דם הירוק תורה אור בתחלת כדושה ולכסוף ב' ימים

רואה דם אדום ופוסקת והיא מתחלת למטות שבעה ימים מראית דם ירוק וטובלת ומשמשט עט בעלה ב' ימים

כדושה לפי שדם הירוק טהור הוא והיה לה להתחיל למטות מראית דם אדום : **מעין אחד סוף** . דם הבא

בשבועיים של נקיהה שהוא טמא ודם הבא לאחר שבועיים שהוא טהור

ממעין אחד הוא : **הסורה טיפאסו** . כל שבועיים : **וסחורה טיפאסו** .

לאחר שבועיים וחזרה וטימאחיה לאחר שכלין ימי טהרה : **ולוי אומר ב' מעיינות** פן . נסתם הטמא לאחר שבועיים

ונפתח הטמא וכשנסתם הטמא כסוף ימי טהרה נפתח הטמא ואחרי'

במס' נדה מאי בינייהו בשופעת מחוך שבועיים לאחר שבועיים או מחוך

שמונים לאחר שבועיים לרב א"ע"פ של פסק מעיינה בחוך שבועיים ויולא דם

לאחר שבועיים ממנה טהור ולוי טמא עד שתפסוק טעה דנימא נסתם

הטמא והשופעת מחוך שמונים לאחר שמונים לרב טמאה וא"ע"פ שהו

מעין עולמו של ימי טהרה ולוי טהרה עד שיפסוק מעין הטמא ויפתח מעין

הטמא ואי ליפלוג זקן ממרחא ורבנן בזה קאמי ליד כרת אי רבנן כרב

והוא כלוי איכא כרת לאחר ימי טהרה ואי רבנן כלוי והוא כרב איכא

כרת בתחלת ימי טהרה דרב לקולא ולוי לחומרא : **קישתה ג' ימים בחוך**

אחד עשר יום כו' . כתיב בפרשת זכה באלה עשר יום שבין נדה לנדה

שהם הימים המביאין ליד זיבה ואשה כי יוצא זוב דמה ימים רבים ותניא

בפרק בנות כותיס (נדה לו:) דמה מחמת עלמה ולא מחמת ולד מגיד

שדם הקשוי שילא קודם הולד מחמת זכר הקשוי אינו מביאה ליד זיבה

וכ"ש דם שלאחר הולד אבל אם ראתה ג' ימים רלופין בהן מחוך קושי

ושפתה קודם ילידת הולד יום אחד מעת לעת ששקטה ונחה מלערה

ואח"כ ילדה בין מחוך קושי בין מחוך

לפריחה

שופי הרי זו יולדת בזוב לפי שכיון שלאחר ג' שפחה אינלא מילתא ולאו מחמת ולד אחא ונעשית בהן זכה למנות ז' נקיים קרין זכה וכל

זמן שלא תספור ז' נקיים לא יהא דם שלה דם טהור ואפילו לאחר שבועיים ואחר מלאת שמונים שלה לריכה שני קרבעות אחד ללידה

ואחד לזיבה : **לילה ויום** . אבל מעת לעת לא חשיב שופי אם שפחה משש שעות של שליש עד שש שעות של ד' והואל וה"ל מקלח

קושי ביום השופי לא הויא יולדת בזוב ור"ל לחומרא ורבי יהושע לקולא והיינו דבר שזדונו כרת : **שפחה ג' סלער** . ואין את חוששין

אם לא שפחה מן הדם : **בפלוגתא דשמואל ור' אבסו** . וכיון דלפיקי הני ב' תרי ממונא מהאי ויהבו להאי בדינא דידהו והלך ור' אקיש

אשה בלחור ממון מקדשה לרבי אבהו אינה מקדשת בגזל וק"ל בפ"ב דקידושין (דף נב:) גבי מעשה דר' נשים שנחקשה בגזל אינה מקדשת דהשתא אחי ליד כרת אי רבנן כשמואל וזקן ממרחא כרבי אבהו וא"ל רבנן כרבי אבהו וזקן

ממרחא כשמואל אחי ליד כרת דקא משוי להו קידושין ואי אחי אינש אחרינא לבתר הכי וקדשה מפיק לה מביתא בלא גט וה"ל דבר שזדונו

כרת בלא עדים ובלא התראה דהי איכא עדים והתראה הוי מיתת ב"ד ואי ליכא לא זה ולא זה הוי כרת : **ונסתם נפש חתם נפש** . במחטבין

להרוג את זה והרג את זה ומיחייב ליה רבי ממון ורבנן פטרי ופלוגתא באלו הן הגשרפין שואי תפסו וירשין דהרוג ממונא דהורג ופטור ליה זקן

ממרחא וקידשו בו את האשה לרבי מקדשת לרבנן אינה מקדשת ואי אחי אינש אחרינא וקידשה מקדשת לפני הרי חייב כרת בדבר : **נמינס**

למנעל . גבי גונף אשה הרה ותכן בפלילים (שמות כא) דמי ולדות : **כ"ג** . ואם הלוקה ג' לר' ישמעאל חייבין לו ממון כשאר חובל בחבירו

ומקדש בו את האשה ולרבנן בדין הלוקה ואם תפס ממון וקידש בו אינה מקדשת : **ספק** . אם זה קדם אם זה קדם : **כסה** . כאילו

כהה הנגע דהוי מסימני טהרה כשמשתנה הלובן לאחר הסגר ולרבנן אם נכנס למקדש חייב כרת ולר' יהושע פטור : **עד שיראה כשני גריסין** .

שיטור הנגע כגריס על גריס וכתיב את האבנים אשר בהן הנגע שיהא הנגע על שתי אבנים על כל אחד ואחד שיטור נגע על כל כתלים

ובקרן זוית כגון מקלע דרומית מזרחית אורכו כשני גריסין ורחבו כגריס שיהא בקרן זוית ובקרן המזרחית והנגע על כל מחסור

כאשר ז' מאי טעמא דר' אליעזר . דבעי קרן זוית : **כתיב** . ומראהו שפל מן הקיר (ויקרא יג) וכתיב והנה הנגע בקירות הבית : **זו קרן**

זוית . ורבנן לא בעו קרן זוית והיכא דליתיה בקרן זוית ונכנס בה אדם ואח"כ נכנס למקדש לרבנן חייב כרת לר' אלעזר בר"ש פטור :

לפריחה

לעיל מא. פה : פו. חגיגה יא : יבמות ג. כריתות ה.

נדע י"ט

[נדה לה:]

מה לו :

לעיל ג. ה. ל. כדושות ככ.

[לעיל כ. ו.]

חגיגה יא. [לעיל ע"א]

לעיל ג. ט.]

כ"מ פו. נדה יט. מיר סה : פ"ט כדושות עהנגעים פיר מ"א

[לפי גיר' תוס'] כדושות' ובנה רביא ובני רב יחיאל רב יתירא]

[נדה יט. יבמות ע"א]

גליון הש"ס

רש"י ד"ה בפלוגתא וכו' ויחשבו וירשין מ"א פורי אבן חגיגה בלכני שם דף י"א ד"ה נס :

אלו הן הנחנקין

פרק עשירי מנהדרין

פח

עין משפט
גר מצוה

נפריחה בבגדים - אם פרוח תפרח הארבעת ונתמלא כל הבגד : **אדם שפרחה כבולו פטור -** דכתיב (ויקרא יג) אם פרוח תפרח הארבעת וגו' ופליגי רבנן עליה והכייל דפרחה בבגד כולו והכניסו למקדש או העונג בו נכנס למקדש לרבנן חייב ולר' יונתן פטור : **המערך פחות מכן חדש -** אמר רב פחות מכן חדש הורה אור

לפריחה בבגדים שהיא מהורה נאמרה קרחת וגבחה באדם ונאמרה קרחת וגבחה בבגדים מה להלן פרח בבולו מהור אף באן פרח בבולו מהור דברי אלו הערכין והתרמים והקדישות הערכין בפלוגתא דר"מ ורבנן *דחנן* המערך פחות מכן חדש ר"מ אומר נותן דמיו וחכמים אומרים *לא אמר כלום החכמים בפלוגתא דרבי יהודה בן בתירה ורבנן דחנן* ר' יהודה בן בתירה אומר סתם קדישים לבדק הבית שנאמר °כל חרם קדש קדישים הוא לה' וחכמים אומרים °סתם חרמים לכהן שנאמר °כשדה החרם לכהן חדיה אחוזתו אם כן מה תלמוד לומר קדש קדישים הוא לה' ישחל על קדשי קדישים ועל קדישים קלים הקדשות בפלוגתא דרבי אליעזר בן יעקב ורבנן דחנניא *ר' אליעזר בן יעקב אומר אפילו צינורא של הקדש *צריכה עשרה בני אדם לפדוה ריבות זה השקאת סוטה ועריפת העגלה ומהרת מצורע

השקאת סוטה בפלוגתא דרבי אליעזר ור' יהושע דחנן *המקנא לאשחו ר"א אומר מקנא על פי שנים ומשקה על פי עד אחד או על פי עצמו ר' יהושע אומר ימקנא על פי שנים ומשקה על פי שנים עריפת עגלה בפלוגתא דרבי אליעזר ורבי עקיבא דחנן *מאין היו מודדין רבי אליעזר אומר ממיבורו ר' עקיבא אומר "מחוטמו ר' אליעזר בן יעקב אומר ממקום שנעשה חלל מצוארו מהרת מצורע בפלוגתא דר' שמעון ורבנן דחנן *אין לו בהן יד בהן רגל אוזן ימינית אין לו מהרה עולמית ר' אליעזר אומר נותן לו על מקומו ויוצא רבי שמעון אומר *נותן על של שמאל ויוצא בשערך זה לקט שכחה פיאח לקט דחנן *שני שבלין לקט שלשה אינן לקט שכחה שני עומרין שכחה שלשה אינן שכחה ועל כולן ב"ש אומרים שלש לעני וארבע לבעל הבית פיאח בפלוגתא דר' ישמעאל ורבנן *דחנן *מצות פיאח להפריש מן הקמה לא הפריש מן הקמה יפריש מן העומרין לא הפריש מן העומרין יפריש מן הכרי עד שלא מירחו מירחו מעשר ונותן לו משום רבי ישמעאל אמרו *אף מפריש מן העיסה : ג' בתי דינין וכו' : אמר רב כהנא הוא אומר מפי השמועה והן אומרין מפי השמועה אינו נהרג הוא אומר כך הוא בעיני והן אומרין כך הוא בעינינו אינו נהרג וכל שכן הוא אומר מפי השמועה והן אומרין כך הוא בעינינו אינו נהרג עד שיאמר כך הוא בעיני והן אומרין מפי השמועה תדע שהרי לא הרגו את עקביא בן מהללאל ור' אליעזר אומר "אפילו הוא אומר מפי השמועה והן אומרין כך הוא בעינינו נהרג כדי שלא ירבו מחלוקות בישראל ואם תאמר מפני מה לא הרגו את עקביא בן מהללאל מפני שלא הורה הלכה למעשה תנן כך דרשתי וכך דרשו חבירי כך למדתי וכך למדו חבירי מאי לאו דהוא אמר מפי השמועה והם אומרין כך הוא בעינינו לא הוא אומר כך הוא בעיני והם אומרין מפי השמועה ת"ש *דאמר רבי יאשיה שלשה דברים סח לו זעירא מאנשי ירושלים "בעל שמחל על קינויו קינויו מחול בן

בן ומעשר ונותן לו - ואפילו למאן דלית ליה צריכה כל זמן שלח הפרש פיאח ולא צריכה היה הכל שלו ונתחייב הכל במעשר ושוב לא יפטר וא"ת תרומה נמי לפני שחורש ונותן לו וכו' לתרומה בלאו הכי יפריש העני לכל פיאח חייבת בתרומה חולא דאם כן הרי הוא מקדים מעשר לתרומה גדולה ועוד לתנן במסכת תרומות פ"ק [מ"ה] אין תורמין מן הלקט מן השכחה ומן הפיאח וי"מ דלכדי לא תני תורם ואפילו הפקיר לאחר מירוח פטור מן התרומה *דתנן במסכת מעשרות פ' שלשה מינין פירות ממזרחין בשדה מוכסין אחרים משום גזל מפזרים מותרין בין כך בין כך חייבין במעשר ופטורים מן התרומה וליהא דביבוסל' מפרש דלכדי פטורין מן התרומה לפי שאי אפשר לגזול שטעקך אלא אם כן נהרמה ממש תרומה גדולה לפיכך אין לך לחדש כשמצא פירות דמסתמא הופרשה מהם תרומה גדולה וגרלה לפרש דמשום דתרומה דבר מועט לא חש להזכיר : **קיננוי מחול -** היינו דוקא קודם שנחמקה המגילה אבל לאחר מיכן אין יכול למחול : מסכת

ערכו עלי והחזירה לא נחנה לו ערך דבני ערכין כתיב (ויקרא כז) ואם מכן חדש וגו' : **ר"מ אומר נותן דמיו -** כמה שחא נמכר בשוק דקסבר אין אדם מוילף דבריו לבטלה ויודע שאין ערך לפחות מכן חדש וגמר ואמר לשם דמים ולרבנן פטור ואם בא גיבזר ומשכנו לר"מ הוי הקדש ואין אשה מתקדשת בו אלא אם כן יודע בו כדתנן (קידושין דף כב:) וכתקדש כמזיד קידש בשוגג לא קידש ולרבנן לא הוי הקדש והרי הוא של בעלים לקדש בו האשה והאחר קדש בו אינה מקודשת א"ל לר"מ הוי הקדש והנהגה ממנו מביא אשם מעילות והרי אותו אשם קדש קדשים והאכלו כטומאת גופו חייב כרת ולרבנן לא הוי הקדש והרי של בעלים הוא והנהגה ממנו לא מעל ואם הביא אשם מעילות חולין לעזרה הוא ואין חייבין עליו משום טומאה : **לבדק סבים -** ומועלין בהן : **לכסנים -** ואין מועלין בהם : שחל על קדשי קדישים - כדתנן (ערכין דף כח:) מתירים אדם את קדשיו אם נדר נותן דמיהם ואם נדבה נותן את עובתה כפי חלק שיש לו בה כדמפרש במסכת ערכין כ"פ המקדש : **צינורא -** מוצל קטן שמוזין בו וכו' : **לכסנים -** כדמפרש בפרק קמא' ה' הכנים כחובין בפרשה אש נפדות בפחות מעשרה בני אדם עדיין הקדש הוא ומועלין בה ולרבנן אין מועלין בה : **המקנא לאשחו -** המתירה באשחו אל הסתרי עם אשם פלוני : **ומשקה על פי עד אחד -** שבה ואמר אני ראיתייה שנסתרה ואם לא השקה נאסרת עליו ונתן (סוטה דף כד.) אלו לא שותות ולא נטולות כחובתן האומרת איני שותה והכייל דליכא עידי סתירה ואמרה איני שותה לרבי אליעזר אין לה כחובה לרבי יהושע יש לה כחובה שאינה נאסרת עליו ואם נסתרה לאחר כחובה קנה ואם חופס ממונו של זה כדי כחובה הרי הוא שלו לקדש בו את האשה ולרבי אליעזר הוי גזל ולא קידש : **מאין סיו מודדין -** לידע אי זו עיר קרובה אל החלל : **מטבירו -** ואותה שקרובה לטבירו תביא את העגלה ולא התרובה לחוטמו : **ר' עקיבא אומר מחוטמו -** ובמסכת סוטה מפרש טעמא מר סבר עיקר חיותיה בחפיה ומר סבר עיקר חיותיה בטבוריה : **ממקום שנעשה חלל -** דהיינו מולאריה דסתם חלל מן הולאך כדמפרש התם לתת לוחך על לוארי חלל רשעים ותנן (קידושין דף טז:) המקדש בעגלה ערופה אינה מקודשת ואם מדר זקן מנדרא מטיבירו וכו' דמחוטמו והביאו אלו עגלה ואלו עגלה למר זו עגלה אסורה ואין מקדשין בה חו אינה עגלה ומקדשין בה ולמר הוי איפסא : **אין לו טפרס עולמים -** דבעינן קרא כדכתב כדלמחר בנגזר הדין : **נותן על מקומו -** על מקום הבהן נותן דם האשם ומהור ליכנס למקדש ולאכל קודש דהיינו זדונו כרת : **שלש אינן לקט -** שאין דרך להפקירן : **שלשה אינן שכתה -** כסופרא יליף לה מקראי בפרשת שכתה ואם נחלק זקן ממזר ואמר אף שלשה שכתה ובה עני ונטולן ובה בעל דבית ונטולן הימנו לזקן ממזר הוי גזל ואין מקדשין בו אשה ולרבנן מקודשת : **מלות פיאח מפרש מן הקמה -** דכתיב לא תכלה אלא הנח לפניהם והם יקלחיהו : **מירחו -** *בכרי נתחייב במעשר דגמרה מלחכתו הלכך מעשר תחילה את הכרי מכל מעשרותיו ונותן לו את הפאה שאילו הפרישה לא היו עניים צריכין לעשרה דלקט שכתה פאה פטורין מן המעשר : **אף מפרש מן העיסה -** אם טמנה ולשה ולת"ק טמנה פטור קדישה בשתי ואם בא עני ונטל כדי פאה משטתה לר' ישמעאל לא הוי גזל לרבנן הוי גזל : **עקביא בן מהללאל -** נחלק על חכמים בלשכתה בהזיות דר' דברים במסכת עדות (פ"ה משנה ו') שהיה אומר לבני ששנת מיתתו חוזר כך דר' דברים שהיינו אומר אמר לו אבא ואתה מפני מה לא חזרתה בהם אמר לו אני שמעתי מפי המרזבים והם שמעו מפי המרזבים הם עמדו בשמועתן ואני עומדתי בשמועתי אבל אתה שמעת מפי היחיד וכו' : **על קינויו -** שקינא לאשחו אל הסתרי עם פלוני : **קיננוי מחול -** ואם נסתרה אינה נאסרת עליו : **בן**

מח א מיי' פ"א מהל' ערכין ה"ג א סנה עשין קבת :
מב ב מיי' שס פ"ו ה"א א סנה עשין קלב :
ג ב מיי' שס הלכה יא :
גא ד מיי' פ"א מהל' סוטה ה"א א סנה עשין מת ט [וטוס"ע] אה"ע ס"י קעת סע"ב ד:]

[מהס"א גרס כדתניא בירושלמי במס' מעשרות פרק ג]

גב ה מיי' פ"ט מהל' רות ה"ג ע סנה עשין עה :

גג ו מיי' פ"ד מהל' משנות עניים ה"א א: סנה עשין עה :

גד ו מיי' פ"א שס הלכה ב :

גה ח מיי' פ"ד מהל' ממיני ה"א א סנה עשין קא ולאזין רעו :

[וע"י חוס' ב"ק ד- ד"ס מירוחו]

גו ס מיי' פ"א מהל' סוטה ה"ג א סנה עשין ט טוס"ע אה"ע ס"י קעת סע"ב י :

[בנגעים פ"א אה"א אס נתן על של שמאל יוא"ל פאה פ"ו מ"ה ע"ש]

תמורה ו. מסכת טז: ב"ק ז"ל

[פ"ל דחנניא ערכין ה.

ערכין כח:

לעיל יד:

[ע"י חוסותו תמורה כז: ד"ה לא אמרין] סוטה ב.

סוטה מה:

לעיל מה: מיר מו: ע"ש יומא ס"א: נג ע"ס פ"ד מ"ע [פ"ל דחנניא]

סוטה כה.

רש"י סוטה כ"ב

אלו הן הנחנקין פרק עשירי מנהדרין

נא א מיי' פ"ז מהלכות
ממרים הלכה ח :
נח ב מיי' פ"ג שם ה'י'
ד סמג עשין ק"א
ולאין ריו :

גמ' ג מיי' שם פ"א
ה'י' ד סמג שם :
ס ד ה מיי' פ"ג מהל'
סנהדרין הלכה א :
סא ו מיי' פ"א מהל'
ממרים ה'י' ד סמג
עשין ק"א ולאין ריו :
סב ו מיי' פ"ב מהל'
סנהדרין הלכה ח :
סג ח מיי' פ"ג מהל'
ממרים ה'י' ד סמג
הלכה א סמג עשין ק"א
ולאין ריו :

סד ס ו מיי' שם פ"ג
הלכה ח :
סה כ ל מיי' פ"ד שם
הלכה ג סמג עשין
ק"א ולאין ריו :
סו ט מיי' פ"ז מהל'
לולב הלכה ו סמג
עשין מד טו"ש"ע א"ח
ס"י תרנ"א סעיף א :

גליון השנים
תוס' ד"ה ואין וכו'
לא חייס' עיין בטורי
אזנ' באזני שם ל"ה
דף כ"ז ע"א ד"ה מות :

[סוכה לא]

מסית דלא בעי התראה מאי איכא למימר . לאל אליבא דר'
מאיר פריך דלמסית לא מייחייב דאין בו כרת :
ואין לו אלא תפילין ואליבא דר' יהודה . כל הכך דרשות דדרשין
לעיל מקרא דכי יפלא סלח חייס : **אי** סבירא לן דלולב אין לריך

אגד וכו' . משמע אכל אי סבירא
לן דלריך אגד לא אמרינן האי לחודיה
קאי והאי לחודיה קאי והכי נמי
אמר' בריש לולב הגזול (סוכה דף לא)
דקאמר רבי יהודה אין אוגדין את
הלולב אלא בזמנו מאי טעמא דכוין
דאמר ר' יהודה לולב לריך אגד אי
עבדי ליה ממין אחר הוא ליה ה'
מינין וזמנה דאמר התם (שם) ד'
מינין שבלולב כסם שאין פוחטין מהן
כך אין מוסיפין עליהם ופריך פשיטא
ומשני מהו דתימא הוילי ואמר רבי
יהודה לולב לריך אגד אי חייבי מינא
אחרינא האי לחודיה קאי והאי לחודיה
קאי קמ"ל מאי קא חלי טעמא דהאי
לחודיה קאי משום דלולב לריך אגד
אדרבה מטעם זה יש לו למר יותר
דלכור ומויה ו"ל דהתם בדמנא ליה הוין
לכאד אכל קשה דמשמע דמסיק לר'
יהודה דלא אמר האי לחודיה וכו"ש
לרבנן והאי משמע דלרבנן אמר האי
לחודיה קאי וי"ל דהתם מדרבנן אכור
ור"ח ל"ג התם הוילי ואמר ר' יהודה
זהו לשוני מהו דתימא הוילי ואמר
חכמים בין אגוד בין שאינו אגוד כשר
הלך אין לריך אגד והאי יסירה
דמוסיף על הד' לחודיה קאי ולא
מיפסל ביה קמ"ל ומויה תימא אמאי
לא משכח לולב לרבי יהודה כבי האי
גווגא שאגד ג' מינין צפני עלמן
דנעשה בכשרות ואמר כך גורע עמיה
מין אחר דהוא ליה מוסיף גורע ויש
לומר כיון דקודם נטילתו נפסל
הוא ליה גרוע ועומד אכל תפילין
אם הניחן בראש בכשרות והניח
גבייה בית חמישי הרי זה מוסיף
גורע שפסול ומבטל מלות שטל ראשו
ולא דמי ללולב דאם נטלו ובעדו
בידו הוסיף מין חמישי אין זה מבטל
מלותו דלמולאביה נפק ביה :

עניייהו ברב עולא בר אבא : חזר לעירו ושנה : ת"ר האיני חייב עד שיעשה
כהוראתו או שיורה לאחרים ויעשו כהוראתו בשלמא יורה לאחרים ויעשו
כהוראתו מעיקרא לאו בר קמלא הוא והשתא בר קמלא הוא אלא
שיעשה כהוראתו מעיקרא נמי בר קמלא הוא התינח היכא דאורי בחלב ודם
דמעיקרא לאו בר קמלא הוא והשתא בר קמלא הוא אלא היכא דאורי בחיבי
מיתות ב"ד מעיקרא נמי בר קמלא הוא מעיקרא בעי התראה השתא ל"א בעי
התראה מסית דלא בעי התראה מאי איכא למימר מעיקרא אי אמר טעמא
מקבלינן מיניה השתא אי אמר טעמא ל"א מקבלינן מיניה : **בתנאי** חומר
בדברי סופרים מבדברי תורה האומר אין תפילין כדי לעבור על ד"ת פטור
ב"חמש מוטפות להוסיף על דברי סופרים חייב : **גמ'** אמר ר' אלעזר אמר
ר' אושעיא אינו חייב אלא על דבר שעיקרו מדברי תורה ופירושו מדברי
סופרים ויש בו להוסיף ואם הוסיף גורע ואין לנו ל"א תפילין אליבא
דדבי יהודה והאיכא לולב דעיקרו מדברי תורה ופירושו מדברי סופרים
ויש בו להוסיף ואם הוסיף גורע בלולב מאי סבירא לן אי סבירא לן *דלולב
*אין צריך אגד האי לחודיה קאי והאי לחודיה קאי ואי סבירא לן *דצריך
אגד גרוע ועומד הוא והאיכא ציצית דעיקרו מדברי תורה ופירושו מדברי
סופרים ויש בו להוסיף ואם הוסיף גורע בציצית מאי סבירא לן אי סבירא לן
דקשר העליון לאו דאורייתא האי לחודיה קאי והאי לחודיה קאי ואי סבירא לן
דקשר

בן סורר ומורה . אף לאחר שהסתר בו וקלקל והלקוהו וזמר וקלקל
אם רצו למחול ולא הביאורו לבית דין מוחלין לו שהכחזר תלה בהם
ותפשו בו : **סוכסא** . מדחלי טעמא בשלא ירבו מחלוקת ש"מ אפי'
הוא אומר מפי השמועה והן אומרים כך הוא בעינינו : **יושבין**

כסיל . מפני שהם רב ומקום לר'
להם בלשכה אי מני שלא יהו נראים
כיושבין בדון שבלשכת הגזית היו
דנים ויה עיקר : **משם מעלין אוטו** .
להיות דין בזה הבית כשמת אחד
מהם ויושב שם עד שמת אחד משל
עורה ומעלין את זה שם וכולן יש
בהם מעלה זה מזה : **שיף** . שוהה
נכנס ושוחה ויולא והכי אמרי' ב"ב
(דף י.) גבי תקרת הבית שנתכסה
שוף עול שוץ פוק : **מעיקרא** . קודם
שבא לבית דין שבלשכת הגזית
לישאל לא הוה מייחייב קטלא כל
כמה דלא בעי דאורייתא גופיה :
מעיקרא על כד קטלא טול . אם
עושה עבירה שיש בה מיתת בית דין
הוהמיקטלי : **מסית דלא כפי ספרא** .
אם היה מסית ומורה טעם היתר
ולומר אין בלשון הזה סתמה מעיקרא
נמי מקטיל בלא התראה : **אי אמר**
טעמא לכוותא . לנאוליה אכל השתא
אי אמר טעמא לא מקבלינן שיהי
שמע מפי ב"ד שלא לעשות והמרה :
בתנאי . האומר אין תפילין **פטור** .
דאין זו הוראה דיל קרי ב' כי הוא :
חמש מוטפות . ש . שט"פ שאין דבר
זה אלא להוסיף על דברי סופרים
חייב דמורס דסופרים הוא לטעפת
לטעפת לטוטפות הרי כאן ד' :

גמ' ויש בו להוסיף . על מה
שפירשו חכמים : **ואם הוסיף גורע** .
ופסל הראשון במוספתו : **ואין לנו**
אלא תפילין . שיעקבן בתורה ופירושן
מדברי סופרים שהם ד' בתים ויש
להוסיף חמשה או יותר ואם הוסיף
גורע דקא עבר בצל תוסף ולא עבר
מלות : **ואליבא דרבי יהודה** . אמר
ר' אושעיא למיתיה דאמר לעיל
עד דאיכא תורה ויורד וזית דאמרי
אין לנו אלא תפילין ואליבא דרבי
יהודה דאמר לריך להדיק בגמחות
בהקומן רבה (דף לה) ולא נטירא לי
דהיא בתפילין של יד קאי ומתני'
מוטפות תאני והיינו דראש ועוד
מדקא מקשי בסופא אי דעבד ארבעה
בתים כו' שמע מינה בשל ראש
קיימין דאי בשל יד בית אחד הוא
דקא הוי : **סאי לחודיה קאי** . ואין
זה גורע : **גרוע וטמא** . דמחלולתו
לא עשה כהוגן שאגד שם תוספת
מלות ואין בעינין גורע דהשתא שהיה
מתחילתו כשר ופסולו במוספתו :
ופירושו מדברי סופרים . ד' חוטין
דילפיק גדיל ב' גדילים ד' : **קשר**
תליון . ששזין סמוך לכנף כשנחתו
החוטין ועל ידיהן נעשין חיבור לטלית
לאו דאורייתא (אלא) הלכה למשה
מסיני דפלוגמא היא בזמחות *דף
(לס.) : **סאי לחודיה קאי** . דכוין דלא
נקשר אינו חיבור עם השאר והראוי
למלות היא המלות והעודף כמי שאינו
שליש

[חוספ' פ"ז
חוספ' מגיגה
פ"ב]

[סוכה מז]

[חוספ' שקלים
פ"ג
לעיל י"ח ע"ג]

[תענית פז.
פירש"י שכל
כך עניו וז"ל
דמה עניו
עושה יש ועי'
דש"ח מ"א]

[סוכה לז]
[ז"ל כלומר]
[עיי' תוס' פט.
לקמן בסמוך
ד"ה קשר]

ש"ס אין נבואה וו כהונן דא"ר יצחק סינגן א
לכבוד ברא דאין סינגן אחר עולה לשם נביא
והיינו דכתיב ויאמר יהושפט האין מ
ת הנני שובר את קשת עילם תו' נשא ק"ו כה אב

ואוקמיה ק
ברצל דברי
בעדים זומ
אך העביא
ומת העביא
צדקיה בן כ
מתנבאים ב
ואין ב' נביא
הזה ידע הא
מאתו . כל
לאמר שברה